

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 czerwca 1993 r.

w sprawie odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych na terenie gmin o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym.

Na podstawie art. 26 ust. 13 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 44, poz. 202) oraz na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą podatników podatku dochodowego prowadzących działalność gospodar-

czą na terenach gmin uznanych za gminy o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) „stan zatrudnienia” — liczbę osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy, ustaloną w przeliczeniu na pełne etaty, według stanu na pierwszy dzień miesiąca rozpoczynającego rok podatkowy, w którym rozpoczęto ponoszenie wydatków inwestycyjnych podlegających odliczeniu od dochodu, a u podatników powstałych po tym dniu w wyniku przekształcenia, łączenia lub podziału — według stanu na dzień przekształcenia, łączenia lub podziału,

- 2) „przyrost zatrudnienia” — wzrost liczby zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy w przeliczeniu na pełne etaty w stosunku do stanu zatrudnienia, o którym mowa w pkt 1, w wyniku zatrudnienia osób uprzednio zarejestrowanych w ewidencji organów zatrudnienia jako bezrobotne i mających miejsce zamieszkania na terenie gmin o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym,
- 3) „zmniejszenie zatrudnienia” — zmniejszenie zatrudnienia, w przeliczeniu na pełne etaty, w stosunku do stanu zatrudnienia powiększonego o jego przyrost,
- 4) „gmina” — gminę uznaną, na podstawie odrębnych przepisów, za gminę o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym,
- 5) „wydatki inwestycyjne” — faktycznie poniesione w związku z realizacją przedsięwzięcia inwestycyjnego, w okresie nie dłuższym niż dwa lata podatkowe, wydatki na:
- a) zakup i montaż maszyn i urządzeń zaliczonych, zgodnie z klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego, do grupy 3—6 oraz środków transportu, z wyjątkiem samochodów osobowych,
- b) zakup lub wytworzenie we własnym zakresie budynków, zaliczonych zgodnie z klasyfikacją, o której mowa pod lit. a), do grupy 1 podgrupa 10—13 oraz podgrupa 16 rodzaj 166 i 168,
- jeżeli nabyte lub wytworzone w wyniku tego przedsięwzięcia wymienione składniki majątkowe, stosownie do odrębnych przepisów, zostały przekazane do użytkownika,
- 6) „dochód” — dochód ustalony zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350, Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 44, poz. 202), a także art. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 44, poz. 202).

§ 3. 1. Podatnicy prowadzący lub podejmujący działalność gospodarczą w gminach mają prawo do odliczenia wydatków inwestycyjnych od dochodu osiągniętego w roku podatkowym, w którym składniki majątkowe, wymienione w § 2 pkt 5, zostały oddane do użytkowania.

2. Prawo, o którym mowa w ust. 1, przysługuje:

- 1) podatnikom prowadzącym działalność gospodarczą, w tym również podatnikom powstałym w wyniku przekształcenia, łączenia lub podziału, jeżeli przed dokonaniem odliczenia spełnione są łącznie dwa warunki:
- a) wskaźnik przyrostu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia wynosi co najmniej:

zatrudnienie ponad do		wskaźnik przyrostu zatrudnienia
	20	20%, nie mniej jednak niż 2 pełne etaty
20	50	16%, nie mniej jednak niż 4 pełne etaty
50	500	12%, nie mniej jednak niż 8 pełnych etatów
500		8%, nie mniej jednak niż 60 pełnych etatów

b) ogólna liczba osób zatrudnionych w przeliczeniu na pełne etaty nie może być niższa od sumy stanu zatrudnienia i przyrostu zatrudnienia,

- 2) podatnikom rozpoczynającym działalność gospodarczą, z wyłączeniem podatników powstałych w wyniku przekształcenia, łączenia lub podziału podmiotów gospodarczych — w roku podatkowym, w którym dokonany został wpis do rejestru albo do ewidencji działalności — bez względu na ogólną liczbę osób zatrudnionych, w przeliczeniu na pełne etaty, jeżeli przed dokonaniem odliczenia co najmniej 50% tej liczby zatrudnionych stanowią osoby, o których mowa w § 2 pkt 2.

§ 4. 1. Odliczeniu od dochodu podlega 50% kwoty wydatków inwestycyjnych, pomniejszonych o otrzymane z budżetu państwa, budżetów samorządowych, państwowych i samorządowych funduszy celowych dotacje, przeznaczone na sfinansowanie tych wydatków, oraz o naliczony podatek od towarów i usług.

2. W razie gdy kwota odliczeń, określona w ust. 1, przekracza dochód osiągnięty w roku podatkowym, w którym podatnicy nabyli prawo do odliczenia, nadwyżkę tej kwoty odlicza się od dochodu osiągniętego w następnych latach podatkowych, jednak nie później niż przed upływem najbliższych trzech kolejno po sobie następujących.

§ 5. 1. Podatnicy tracą prawo do odliczenia, o którym mowa w § 3, jeżeli przed upływem trzech lat od nabycia tego prawa:

- 1) przeniosą własność środka trwałego, w związku z którym stosowane było odliczenie, albo
- 2) zmniejszą o więcej niż 5% ogólną liczbę zatrudnionych, o której mowa w § 3 ust. 2.

2. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani zwiększyć podstawę opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, do których utracili prawo, a w razie wystąpienia straty — zmniejszyć ją o kwotę tych odliczeń.

3. Zwiększenia podstawy opodatkowania lub zmniejszenia straty, o których mowa w ust. 2, dokonuje się w miesiącu następującym po miesiącu, w którym nastąpiła utrata prawa do odliczenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r. i ma zastosowanie do wydatków inwestycyjnych poniesionych od tego dnia.

Prezes Rady Ministrów: w.z. P. Łączkowski